

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A5-0214/2004

22 mars 2004

*

BETÄNKANDE

om förslaget till rådets rambeslut om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut avseende föremål, handlingar eller uppgifter som skall företas i brottmål (KOM(2003) 688 – C5-0609/2003 – 2003/0270(CNS))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Elena Ornella Paciotti

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
majoritet av de avgivna rösterna
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- *** Samtyckesförfarandet
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med **fetkursiv stil**. *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i texten. Kursiveringen används för att markera ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion innehåller uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA.....	4
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION	5
MOTIVERING	10
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH DEN INRE MARKNADEN.....	12

PROTOKOLLSIDA

I en skrivelse av den 4 december 2003, begärde rådet, i enlighet med artikel 39.1 i EU-fördraget, att parlamentet skulle yttra sig över förslaget till rådets beslut om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut avseende föremål, handlingar eller uppgifter som skall företas i brottmål (KOM(2003) 688 – 2003/0270(CNS)).

Vid plenarsammanträdet den 15 december 2003 tillkännagav talmannen att detta förslag hänvisats till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, som utsetts till ansvarigt utskott, och till utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden, som utsetts till rådgivande utskott (C5-0609/2003).

Vid utskottssammanträdet den 25 november 2003 hade utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor utsett Elena Ornella Paciotti till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 21 januari, 19 februari och 18 mars 2004 behandlade utskottet kommissionens förslag och förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet förslaget till lagstiftningsresolution med 25 röster för och 4 röster emot.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Jorge Salvador Hernández Mollar (ordförande), Robert J.E. Evans och Giacomo Santini (vice ordförande), Elena Ornella Paciotti (föredragande), Regina Bastos (suppleant för Mary Elizabeth Banotti i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), María Luisa Bergaz Conesa (suppleant för Ilka Schröder i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Mario Borghezio, Alima Boumediene-Thiery, Kathalijne Maria Buitenweg (suppleant för Heide Rühle), Giorgio Calò (suppleant för Baroness Ludford i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Gérard M.J. Deprez, Antonio Di Pietro (suppleant för Johanna L.A. Boogerd-Quaak), Timothy Kirkhope, Helmuth Markov (suppleant för Fodé Sylla i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Pasqualina Napoletano (suppleant för Adeline Hazan i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Marcelino Oreja Arburúa, Josu Ortuondo Larrea (suppleant för Pierre Jonckheer i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Fernando Pérez Royo (suppleant för Margot Keßler i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Hubert Pirker, Martine Roure, Olle Schmidt (suppleant för Bill Newton Dunn), Ingo Schmitt (suppleant för Hartmut Nassauer), Ole Sørensen (suppleant för Francesco Rutelli), Patsy Sørensen, The Earl of Stockton (suppleant för Charlotte Cederschiöld), Joke Swiebel, Anna Terrón i Cusí, Maurizio Turco och Christian Ulrik von Boetticher.

Yttrandet från utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden återges i betänkandet.

Betänkandet ingavs den 22 mars 2004.

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslaget till rådets rambeslut om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut avseende föremål, handlingar eller uppgifter som skall företas i brottmål (KOM(2003) 688 – C5-0609/2003 – 2003/0270(CNS))

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2003) 688)¹,
 - med beaktande av artikel 34.2 b i EU-fördraget,
 - med beaktande av artikel 39.1 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C5-0609/2003),
 - med beaktande av artiklarna 106 och 67 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden (A5-0214/2004),
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.
 3. Rådet uppmanas att underrätta parlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Kommissionens förslag

Parlamentets ändringar

Ändringsförslag 1 Skäl 3

(3) Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna var den första konkreta åtgärden inom

(3) Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna var den första konkreta åtgärden inom straffrättsområdet för att genomföra

¹ Ännu ej offentliggjort i EUT.

straffrättsområdet för att genomföra principen om ömsesidigt erkännande.

principen om ömsesidigt erkännande, **även om medlemsstaternas tillämpning av det varit beklagligt långsam och ofullständig.**

Motivering

Det är viktigt att poängtera det dåliga resultatet i fråga om tillämpning av det ömsesidiga erkännandet. Bestämmelser som den europeiska arresteringsordern och det europeiska bevisupptagningsbeslutet kommer inte att bli effektiva förrän samtliga medlemsstater tillämpar dem. Den 1 januari 2004 tillämpade endast åtta medlemsstater den europeiska arresteringsordern.

Ändringsförslag 2 Artikel 6, stycke -1 (nytt)

Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten skall skriftligen motivera hur bestämmelserna i första stycket efterlevs.

Motivering

Se motiveringen till ändringsförslaget till artikel 6 a.

Ändringsförslag 3 Artikel 9, punkt 1

1. Om den utfärdande myndigheten behöver inhämta föremål, handlingar eller uppgifter utöver de som omfattats av ett tidigare europeiskt bevisupptagningsbeslut som utfärdats för samma förfaranden, och förutsatt att innehållet i det ursprungliga beslutet om bevisupptagning fortfarande är riktigt, behöver denna myndighet inte utfärda ett nytt europeiskt bevisupptagningsbeslut. Under sådana förhållanden skall myndigheten utfärda ett beslut om upptagande av ytterligare bevisning som innehåller de uppgifter som anges i formulär B i bilagan.

1. Om den utfärdande myndigheten behöver inhämta föremål, handlingar eller uppgifter utöver de som omfattats av ett tidigare europeiskt bevisupptagningsbeslut som utfärdats för samma förfaranden, och förutsatt att innehållet i det ursprungliga beslutet om bevisupptagning fortfarande är riktigt, behöver denna myndighet inte utfärda ett nytt europeiskt bevisupptagningsbeslut. Under sådana förhållanden skall myndigheten utfärda ett beslut om upptagande av ytterligare bevisning som innehåller de uppgifter som anges i formulär B i bilagan, ***och tydligt ange skälen till att denna begäran är giltig enligt det ursprungliga bevisupptagningsbeslutet och artikel 6.***

Motivering

Syftet med ändringsförslaget är att skälen till en begäran om bevisupptagning inom ramen för det europeiska bevisupptagningsbeslutet skall stå klart angivna om ytterligare bevis behöver inhämtas. Nya bevis som inte begärdes från början bör testas utifrån samma kriterier som de bevis bevisupptagningsbeslutet ursprungligen gällde, enligt artikel 6.

Det vore god praxis om skälen till en begäran om ytterligare bevis också angavs på formulär B tillsammans med de skäl som gällde för de ursprungligen begärda bevisen (se tidigare ändringsförslag). Om den utfärdande myndigheten klart anger orsakerna till att en tilläggsbegäran görs, ger den tillräcklig möjlighet till insyn i beslutsprocessen.

Ändringsförslag 4 Artikel 22, punkt 4a (ny)

4a. Senast den 4 oktober 2006 och därefter varje år skall kommissionen överlämna en rapport om tillämpningen av detta ramdirektiv till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och särskilt övervaka tillämpningen av rättssäkerhetsgarantier.

Motivering

Tillsynen skall samordnas på EU-nivå och vara öppen för offentlig kontroll. Inte endast det rättsliga genomförandet av det europeiska bevisupptagningsbeslutet måste övervakas, utan även den praktiska tillämpningen.

Formuleringarna har hämtats från rådets förordning om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 174, 27.6. 2001, s. 1) och bygger på övervakningssystemet inom den europeiska arresteringsordern vad gäller den årliga rapporten från kommissionen.

Översynen skulle även särskilt gälla genomförandet av beslutsprocessen i den utfärdande medlemsstaten och genomförandet av rättssäkerhetsgarantier i den verkställande medlemsstaten, liksom fall av icke-erkännande, icke-verkställande, icke-överföring och fördröjning av europeiska bevisupptagningsbeslut.

Ändringsförslag 5 Artikel 25, punkt 1

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 1 januari 2005.

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 1 januari 2005, **och de skall göra allt de kan för att före detta datum enas om ett rambeslut om rättssäkerhetsgarantier för**

**tilltalade, som även gäller
bevisupptagning och bevis tillåtlighet.**

Motivering

En medlemsstat får endast utfärda ett bevisupptagningsbeslut om bevisen skulle kunna upptas enligt nationell lagstiftning under motsvarande omständigheter (artikel 6 b). Men det finns inget motsvarande villkor avseende den verkställande statens genomförande av beslutet. I direktivet sägs snarare (i artikel 1) att medlemsstaterna skall verkställa alla europeiska bevisupptagningsbeslut. Det finns endast två skäl att inte göra det (artikel 15): tillämpning av ne bis in idem-principen eller förekomsten av immunitet eller privilegier enligt lagen i den verkställande staten som gör det omöjligt.

Förfaranden och skyddsbestämmelser om till exempel husrannsakan, beslagtagande och avlyssning av telekommunikation är något mycket känsligt utifrån de grundläggande rättigheternas perspektiv, och de skiljer sig kraftigt från en medlemsstat till en annan. Det europeiska bevisupptagningsbeslutet i kombination med avsaknad av europeiska rättssäkerhetsgarantier kan därmed skapa rättsosäkerhet för tilltalade och inblandade tredje parter i brottmål. Den verkställande staten kan till exempel uppmanas av den utfärdande staten att använda tvångsåtgärder (husrannsakan, beslagtagande) för att verkställa bevisupptagningsbeslutet (artikel 13). Och även om bevisupptagningsbeslutet inte kan användas för att avlyssna telekommunikation, kan det utfärdas i syfte att få fram befintliga bevis som upptagits genom avlyssning före det datum då bevisupptagningsbeslutet utfärdades (artikel 3.3).

Ändringsförslag 6
Artikel 25, punkt 2a (ny)

2a. Varje medlemsstat skall i en förklaring som inlämnas till rådets generalsekretariat ange de nationella organ som utsetts till behörig "utfärdande myndighet" enligt c) och behörig verkställande myndighet enligt d).

Motivering

Bestämmelserna i ramdirektivet innebär att det är upp till medlemsstaterna att avgöra vilka som skall anses som behöriga utfärdande respektive verkställande myndigheter. För att det skall råda insyn i detta system bör samtliga behöriga myndigheter i medlemsstaterna listas i en förteckning som finns vid rådets sekretariat.

Detta är inget nytt utan snarare en fortsättning på något redan förekommande i europeiska konventioner; se till exempel artikel 24 i EU:s konvention om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål från år 2000 (EGT C 197, 12.7.2000, s. 1-16).

MOTIVERING

Europeiska kommissionens förslag

Det förslag som nu behandlas är ytterligare en bit i det komplicerade pussel som skall utgöra det system för rättsligt och polisiärt samarbete som måste finnas för att området med frihet, säkerhet och rättvisa, utan inre gränser, skall kunna förverkligas. Enligt fördraget är detta område nödvändigt för att den fria rörlighet som garanteras i Europeiska unionen skall fungera. Denna fria rörlighet - den inre marknadens grundtanke - kan innebära vissa risker för medborgarna om befogenheterna för brottsförebyggande arbete och brottsbekämpning förblir begränsade till respektive lands eget territorium. Därför måste man utveckla ett samarbetsystem som grundas på principen om ömsesidigt erkännande av beslut, fastställt av Europeiska rådet i Tammerfors den 15-16 oktober 1999 (slutsats 33). För att detta system skall kunna genomföras på det straffrättsliga området antog rådet redan den 29 november 2000 ett åtgärdsprogram¹.

Det främsta och viktigaste instrument som antagits utgörs av rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna².

Genom det senare rambeslutet av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial³ föreskrivs ömsesidigt erkännande av beslut syftande till att hindra förstöring, omvandling eller flyttning av bevisning, medan senare överföring av bevismaterial fortfarande regleras genom den ömsesidiga rättsliga hjälpen.

I det nya förslaget till rambeslut föreslås att ett ”europeiskt beslut” skall kunna utfärdas. Det betyder att ett rättsligt beslut utfärdat i en medlemsstat skall kunna verkställas på de andra medlemsstaternas territorium. Beslutet kan gälla insamling av föremål, handlingar och uppgifter som härrör från tredje man eller har upphittats i lokaler, lagrade uppgifter som visar hur elektroniska nät använts eller vilka tjänster som använts, inbegripet ekonomiska transaktioner, uttalanden, protokoll från förhör och utfrågningar, utdrag ur kriminalregistret etc.

Det europeiska bevisupptagningsbeslutet kan inte användas för att vidta åtgärder eller kräva undersökningar syftande till bevisupptagning, såsom förhör, utfrågningar, avlyssning av meddelanden, kontroll och övervakning av personer etc., utan endast för att få fram bevis som är direkt tillgängliga i den verkställande staten, inklusive förhørsprotokoll eller inspelningar av avlyssnade uppgifter, om denna information inhämtats tidigare och redan finns tillgänglig i den medlemsstat som anmodats hjälpa till.

Även om det endast gäller inom ett begränsat tillämpningsområde medför det beslut som nu föreslås följande fördelar:

¹ Åtgärdsprogram för förverkligande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål (2001/C12/02).

² Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (2002/584/RIF).

³ Rådets rambeslut av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial. EUT L 196, 2/8/2003, s.45-55.

- en medlemsstats rättsliga beslut erkänns direkt, utan att det måste omvandlas till ett nationellt beslut: det europeiska bevisupptagningsbeslutet översänds direkt till den verkställande myndigheten (se artikel 7),
- minimigarantier finns, både för utfärdandet av bevisupptagningsbeslutet och för dess verkställande (se artikel 12),
- bevisupptagningsbeslutet formuleras på ett standardiserat sätt enligt ett enhetligt formulär (se bilaga till förslaget till beslut),
- tidsfrister fastställs för erkännande och verkställande av bevisupptagningsbeslutet och för överföring av bevis (se artikel 17),
- de skäl som kan anföras för att vägra erkännande eller verkställande är begränsade och på förhand fastställda (se artikel 15); framför allt regleras och begränsas kravet på dubbel straffbarhet (se artiklarna 16 och 24),
- det finns bestämmelser om överklagande av beslut om straffprocessuella tvångsmedel (se artikel 19).

Föredragandens ståndpunkt

Föredraganden påminner om att EU-konventionen från maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål¹ och dess tillhörande protokoll från 2001² ännu inte ratificerats av medlemsstaterna och alltså ännu inte trätt i kraft.

Föredraganden anser det därför nödvändigt att lagstifta genom ett rambeslut för att ge konkret tillämpning åt principen om ömsesidigt erkännande, vilken enligt Europeiska rådet i Tammerfors och därpå följande beslut skall ersätta den vanliga rättsliga hjälpen i brottmål.

Föredraganden är medveten om att det handlar om ett begränsat men betydelsefullt steg framåt för att göra det rättsliga samarbetet i brottmål mer effektivt och samtidigt bättre garanterat, inte minst med tanke på att rambeslutet om en europeisk arresteringsorder trädde i kraft den 1 januari 2004.

Föredragandens avsikt är att inte lägga fram några ändringsförslag, eftersom kommissionens förslag är välbalanserat och konsekvent och har som syfte att vara ett första steg i rätt riktning mot ömsesidigt erkännande av beslut i brottmål.

Därför uppmanar föredraganden parlamentets utskott att ställa sig positivt till kommissionens förslag.

¹ Konvention av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater, EGT C 197, 12.7.2000, s. 1.

² Rådets akt av den 16 oktober 2001 om att i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen upprätta protokollet till konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater, EGT C 326, 21.11.2001, s. 1.

23 februari 2004

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH DEN INRE MARKNADEN

till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

över förslaget till rådets rambeslut om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut avseende
föremål, handlingar eller uppgifter som skall företas i brottmål
(KOM(2003) 688 – C5-0609/2003 – 2003/0270(CNS))

Föredragande: Giuseppe Gargani

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 1 december 2003 utsåg utskottet för rättsliga frågor och den
inre marknaden Giuseppe Gargani till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 27 januari och 19 februari 2004 behandlade utskottet
förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet antog utskottet ett ändringsförslag i vilket utskottet för
medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor uppmanas att förkasta
förslaget till rambeslut med 15 röster för och 11 röster emot.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Giuseppe Gargani (ordförande och
föredragande), Willi Rothley, Ioannis Koukiadis och Bill Miller (vice ordförande), Paolo
Bartolozzi, Maria Berger, Janelly Fourtou, Marie-Françoise Garaud, Evelyne Gebhardt, José
María Gil-Robles Gil-Delgado, Malcolm Harbour, Lord Inglewood, Hans Karlsson (suppleant
för Fiorella Ghilardotti), Carlos Lage (suppleant för Carlos Candal i enlighet med
artikel 153.2 i arbetsordningen), Kurt Lechner, Klaus-Heiner Lehne, Toine Manders, Arlene
McCarthy, Manuel Medina Ortega, Angelika Niebler (suppleant för Bert Doorn), Anne-Marie
Schaffner, Astrid Thors (suppleant för Diana Wallis), Marianne L.P. Thyssen, Ian Twinn
(suppleant för Rainer Wieland), Joachim Wuermeling och Stefano Zappalà.

KORTFATTAD MOTIVERING

Europeiska kommissionen har lagt fram ett förslag om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut för brottmål.

Rambeslutet i fråga bygger på principen om ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden som av Europeiska rådet vid mötet i Tammerfors beskrevs som en hörnsten i det rättsliga samarbetet på både det civilrättsliga och det straffrättsliga området inom unionen.

Kommissionens avsikt är att ersätta de nuvarande samarbetsmekanismerna för inbördes rättshjälp, som bygger på systemet med framställningar enligt internationella konventioner, med ömsesidigt erkännande. Ett ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden bör leda till snabbare förfaranden och större öppenhet, både när det gäller utfärdandet och verkställandet. Samtidigt finns ett övergripande syfte att ge berörda parter bättre garantier och rättigheter till försvar.

Det europeiska bevisupptagningsbeslutet utgör en rättslig handling och utfärdas i en medlemsstat på ett särskilt standardformulär som kan företes på andra medlemsstaters territorium.

Ett europeiskt bevisupptagningsbeslut får inte omfattas vilka typer av bevis som helst, utan vad som kan avses är handlingar, föremål och databaser som enligt de olika nationella rättsordningarna kan omfattas av exempelvis beslut om exhibitionsföreläggande eller beslag till följd av husrannsakan. Dessutom tillkommer uppgifter från polis och uppgifter i kriminalregister. Upptagande av bevis från en persons kropp (t.ex. DNA-prover), upptagande av bevis i realtid, exempelvis övervakning av telekommunikationer eller av bankkonton, insamling av vittnesuppgifter och upptagande av bevis i form av sakkunnigutlåtanden, kan däremot inte omfattas av ett europeiskt bevisupptagningsbeslut.

Förslaget till beslut syftar till att införa ett europeiskt bevisupptagningsbeslut inom ramen för straffrättsliga förfaranden som utgår från principen om ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden.

Dock kan initiativ på detta område inte enbart vara inriktade på att främja samarbetet medlemsstaterna emellan utan måste under alla omständigheter underordnas behovet att skydda de grundläggande rättigheterna. Detta innebär att det krävs rättsliga garantier för att medborgarnas rättigheter skyddas om ytterligare befogenheter skall överföras från medlemsstaterna till EU.

Till grund för genomförandet av en europeisk arresteringsorder eller ett bevisupptagningsbeslut skall i och för sig ligga både en ”formell” efterlevnad av detta rambeslut och nödvändig respekt för de grundläggande rättigheterna och för de rättsprinciper som stadfästs i artikel 6 i FEU (varpå principen om ömsesidigt erkännande vilar), men för att dessa rättigheter och principer skall ha en konkret och effektiv mening bör de också uttryckligen anges.

Eftersom EU-systemet som helhet inte erbjuder något effektivt rättsligt skydd av de grundläggande rättigheterna kan vi därför utan risk för motsägelse påstå att det föreslagna beslutet är förhastat.

Vidare saknar parlamentet lagstiftningsbefogenhet när det gäller straffrätt och processrätt i brottmål, vilka bägge omfattas av det föreliggande förslaget. Parlamentet kan endast yttra sig över förslaget.

Med andra ord är det uppenbart att ett beslut att anta föreliggande förslag till rambeslut skulle strida mot den för varje demokratiskt system grundläggande principen att endast på grundval av lagstiftning som antagits av parlamentet, såsom det enda rättmätiga uttrycket för den representativa demokratin, får inskränkningar av den personliga friheten ske¹.

Det är inte utan skäl att principen ”ingen makt utan rätt” omhuldas som ett av de viktigaste rättesnören för den moderna författningsrätten och att den enligt den mest avancerade författningmässiga doktrinen jämföras med den historiska principen ”ingen beskattning utan representation”.

Förslaget bör alltså förkastas. Ett europeiskt bevisupptagningsbeslut kan endast fattas efter det att en europeisk konstitution har trätt i kraft som erbjuder ett effektivt skydd av de grundläggande rättigheterna och som ger parlamentet lagstiftningsbefogenhet på detta område.

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden uppmanar utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att som ansvarigt utskott förkasta förslaget till rambeslut.

¹ I Italiens fall anger landets grundlag följande:

Artikel 14

Husfriden är okränkbar.

Varken inspektion, husrannsakan eller beslagtagande får ske utom i sådana fall och på sådant sätt som anges i lag och är i överensstämmelse med gällande garantier för den personliga friheten.

Granskningar och inspektioner som företas av hänsyn till allmänhetens hälsa och säkerhet, eller i ekonomiskt eller taxeringsmässigt syfte, skall anges i lag.

Artikel 15

Friheten att kommunicera i skriftlig eller annan form, liksom kommunikationens förtroliga karaktär, är okränkbar.

Begränsning av dessa får endast ske efter beslut av behörig rättslig myndighet och i överensstämmelse med de garantier som anges i lag.